

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Romana Horáčka, [titul za jménem],

a soudců Mgr. Michala Výtiska a JUDr. Yvony Svobodové ve věci

žalobců: JUDr. Lukáš Holý, IČO 73629669

sídlem [adresa]

jako správce konkursní podstaty úpadce

Story Publishing s.r.o., IČO 03441059

sídlem [adresa]

zastoupený JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D, advokátem

sídlem [adresa]

proti

žalovaným: 1) [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

2) [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [datum]

bytem [adresa]

3) [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [číslo]

bytem [adresa]

všichni zastoupeni Mgr. [jméno] [příjmení], advokátkou

sídlem [adresa]

o určení ručení jednatelů při úpadku, k odvolání všech žalovaných proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. října 2020, č.j. 80Cm 103/2018-91,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje ve výroku II, ve výroku I) v tom správném znění:

„ Pan [příjmení] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], pan [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], [datum narození], bytem [adresa], IČO 03441059, sídlem [adresa], [PSC], [obec a číslo], zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze pod sp.zn. C 231270, toho času v konkursu, společně a nerozdílně za splnění dluhů společnosti Story Publishing s.r.o.

- za věřitelem [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], ve výši 750.000 Kč z důvodu zásahu do osobnostních práv,

- za věřitelkou MUDr. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], ve výši 750 000 Kč z důvodu zásahu do osobnostních práv,

- za věřitelkou nezl. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], ve výši 750 000 Kč z důvodu zásahu do osobnostních práv,

- za věřitelem nezl. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa],

- za věřiteli [jméno] [příjmení], MUDr. [jméno] [příjmení], nezl. [jméno] [příjmení] a nezl. [jméno] [příjmení] ve výši 54.732,40 Kč z důvodu náhrady nákladů soudního řízení dle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. prosince 2016, sp.zn. 26C 30/2016, který nabyt právní moci dne 14.1.2017 a vykonatelnosti dne 18.1.2017,

- za věřiteli [jméno] [příjmení], MUDr. [jméno] [příjmení], nezl. [jméno] [příjmení] a nezl. [jméno] [příjmení] ve výši 79.327,60 Kč z důvodu náhrady nákladů oprávněného v exekuci dle příkazu k úhradě nákladů exekuce soudního exekutora JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] ze dne 18.4.2017, č.j. 067 EX 8193/17-31, který nabyt právní moci dne 24.5.2017, a

- za věřitelem JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], soudním exekutorem, se sídlem v [obec a číslo], [ulice a číslo], ve výši 9 982,50 Kč z důvodu náhrady nákladů exekuce dle příkazu k úhradě nákladů exekuce soudního exekutora JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] ze dne 18.4.2017, č.j. 067 EX 8193/17-31, který nabyt právní moci dne 24.5.2017.

- II. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů odvolacího řízení 8.228 Kč.

Odůvodnění:

Rozhodnutí soudu prvního stupně

1. Rozsudkem ze dne 29. října 2020, č.j. 80Cm 103/2018-91, Městský soud v Praze výrokem I. zcela vyhověl žalobě a určil, že žalobci ručí jako bývalí členové statutárního orgánu společnosti Story Publishing s.r.o., IČO 03441059, sídlem [adresa], [PSC], [obec a číslo], zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze pod sp.zn. C 231270, toho času v konkursu, společně a nerozdílně za splnění dluhů společnosti Story Publishing s.r.o., toho času v konkursu, vůči jejím věřitelům. Výrokem II. pak rozhodl o náhradě nákladů prvostupňového řízení tak, že uložil všem žalovaným solidární povinnosti zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce do tří dnů od právní moci rozsudku částku 37.026 Kč.

2. Z hlediska skutkové stránky věci vyšel soud prvního stupně z toho, že

-) žalovaní 1) a 2) dne 13.10.2014 v rozhovoru pro [webová adresa] prezentovali vůli založit novou vydavatelskou společnost Story Publishing s.r.o., která vydává mimo jiné i online titul - magazín [webová adresa] jako segment zaměřený na cílovou skupinu žen a hospodyněk v oblasti celebrit,
-) společnost Story Publishing s.r.o. vznikla dne 23.10.2014, jejími společníky jsou od jejího vzniku žalovaní, a to každý z nich s obchodním podílem ve výši 1.000 Kč, plně splaceným, odpovídajícím 1/3 základního kapitálu společnosti, a jednatelem společnosti byli žalovaní 1) v období od 23.10.2014 do 26.11.2015 (výmaz proveden ke dni 29.4.2017), žalovaný 2) v období od 23.10.2014 do 26.11.2015 (výmaz proveden ke dni 19.5.2017) a žalovaná 3) v období od 23.10.2014 do 26.11.2015 (výmaz proveden ke dni 23.5.2017),
-) držitelem domény [webová adresa]“ byla od poloviny roku 2013 do poloviny roku 2014 žalovaná 3) a poté, s přestávkou od 14.4.2016 a od 3.11.2017, pak žalovaný 2),
-) na účtu Story Publishing s.r.o. číslo [bankovní účet] za období od května 2015 do ledna 2017 byl většinou nulový zůstatek, popř. zde byly prováděny transakce odpovídající převážně nižším částkám,
-) dne 14.10.2015 byla doručena společnosti Story Publishing s.r.o. předžalobní výzva manželů [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a jejich nezletilých dětí k odstranění následků neoprávněných zásahů do osobnostních práv v podobě 11 článků uveřejněných v období od 3.2.2014 do 13.8.2015 na jí provozovaných internetových stránkách [webová adresa] s lhůtou k dobrovolnému splnění a pod hrozbou podání žaloby u soudu,
-) dopisem ze dne 19.10.2015 advokátka JUDr. [jméno] [příjmení], kterou společnost Story Publishing s.r.o. zmocnila (plnou moc udělil jmenované advokátce za společnost 1. žalovaný jako jednatel společnosti) k veškerému jednání se zástupci pana [jméno] [příjmení] a spol. ve věci předžalobní výzvy, v reakci na zaslanou výzvu uvedla, že zveřejněnými články sice nedošlo k neoprávněným zásahům do osobnostních práv pana [jméno] [příjmení] a spol., ale na důkaz své dobré vůle, vzhledem k tomu, že si váží umělecké činnosti pana [jméno] [příjmení], odstraní část článků, jenž tvoří přílohu č. 1 předžalobní výzvy, avšak vznesený nárok na finanční plnění z titulu nemajetkové újmy neuznává s přesvědčením, že společností uveřejněné informace podstatu tohoto nároku neodůvodňuje,
-) rozsudkem pro uznání, který byl vydán na podkladě zákonné fikce uznání, ze dne 7.12.2016, sp.zn. 26C 30/2016, který nabyl právní moci dne 14.1.2017 a vykonatelnosti dne 18.1.2017, Obvodní soud pro Prahu 1 uložil společnosti Story Publishing s.r.o. povinnost odstranit devět článků z internetových stránek [webová adresa] (výrok I.), povinnost upustit od zveřejňování a šíření jakýchkoliv informací, komentářů či jakýchkoli jiných sdělení či výroků o soukromém a rodinném životě [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ml. (výrok II.), povinnost zaplatit [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ml., každému částku 750.000 Kč (výroky III., IV., V. a VI.) a nahradit jim náklady řízení částkou 54.732,40 Kč (výrok VII.),
-) dne 14.2.2017 byla doručena společnosti Story Publishing s.r.o. předexekuční výzva k plnění z rozsudku obvodního soudu,
-) dne 27.3.2017 vyrozuměl žalovaný 2) jako společník společnosti Story Publishing s.r.o. soudního exekutora JUDr. [jméno] [příjmení] o tom, že, „dle jeho informací mají oprávnění z rozsudku sp.zn. 26C 30/2016 zájem iniciovat vymožení uspokojení svých pohledávek cestou exekuce, jakož i to, že majetková situace společnosti je natolik nepříznivá, že případnou nařízenou exekuci nebude možno vůbec provést, tudíž ani uspokojit pohledávky oprávněných s ohledem na to, že společnosti fakticky nikdy nevykonávala žádnou výdělečnou aktivitu a nevlastní ani nevlastnila žádný majetek“,
-) v exekučním řízení vedeném soudem pověřeným soudním exekutorem JUDr. [jméno] [příjmení] na základě pravomocného a vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp.zn.

26C 30/2016 v celkové výši 3.691.543 Kč (zahrnující i příslušenství vymáhané pohledávky a náklady exekuce) se pohledávky oprávněných [jméno] [příjmení] a spol. nepodařilo uspokojit,

-) dne 27.1.2017 udělila společnost Story Publishing s.r.o. zastoupená žalovaným 1) jako jednatelem s jeho úředně ověřeným podpisem advokátu Mgr. Ing. [jméno] [příjmení] plnou moc k zastupování společnosti při veškerých jednáních a úkonech souvisejících se zápisem změny adresy sídle společnosti z adresy [adresa] adresu [adresa], [PSČ] [obec a číslo],

-) dne 14.2.2017 bylo vymazáno sídlo společnosti na adrese [adresa], [obec a číslo] a jako adresa nového sídla společnosti byla zapsána adresa [adresa], [PSČ] [obec a číslo],

-) dne 22.2.2017 došel Městskému soud v Praze jako soudu rejstříkovému zápis z valné hromady společnosti ze dne [datum], na které mělo také dojít z rozhodnutí žalovaných 1) a 2) dosahujících 66,67 % hlasovacích práv k postupnému utlumení činnosti společnosti za účelem jejího ukončení a k odvolání žalovaných 1), 2) a 3) z funkcí jednatelů společnosti, a dne [datum] byl založen do sbírky listin obchodního rejstříku,

-) ke konání valné hromady dne 26.11.2015 ve skutečnosti nedošlo, zápis z ní byl antedatován,

-) usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. listopadu 2017, č.j. MSPH 90 INS 15473/2017-A-18, zveřejněného v insolvenčním rejstříku dne 27.11.2017, došlo ke zjištění úpadku společnosti Story Publishing s.r.o., prohlášení konkursu na její majetek a ustanovení Mgr. [jméno] [příjmení] insolvenčním správcem (výroky I., II. a IV.),

-) usnesením Městského soudu v Praze ze dne 23. března 2018, č.j. MSPH 90 INS 15473/2017-B-15, zveřejněného v insolvenčním rejstříku dne 27.3.2017, bylo soudem potvrzeno usnesení schůze věřitelů o odvolání insolvenčního správce Mgr. [jméno] [příjmení] a ustanovení nového insolvenčního správce JUDr. [jméno] [příjmení] (žalobce).

3. Po právní stránce pak soud prvního stupně napadený rozsudek odůvodnil, vycházejí přitom z § 68 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen, „ZOK“), za použití § 159 odst. 1 o. z. a § 51 odst. 1 a § 52 odst. 1 ZOK, tím, že jednak insolvenční správce společnosti je osobou aktivně legitimovanou k podání žaloby v této věci a jednak obě kumulativní podmínky stanovené právě v § 68 odst. 1 písm. a) a b) ZOK byly naplněny. Společnost Story Publishing s.r.o. je od 27. 11. 2017 v úpadku a žalovaní 1) až 3), jakožto její jednatele, nejednali s péčí řádného hospodáře, pečlivě a v jejím obhajitelném zájmu za situace, kdy pod hrozbou podání žaloby ze strany [jméno] [příjmení] a spol. mimo jiné i na zaplacení celkem 3 mil. Kč, ani po jejím podání, ani po pravomocném rozsudku o ní a dokonce ani po nařízení výkonu tohoto rozhodnutí neudělali nic v zájmu společnosti, která za tím účelem neměla dodatečné finanční prostředky, a pouze cíleně činili kroky vedoucí k tomu, aby se vyvinili ze závazků společnosti, jejichž vznik svým jednáním, jakožto jednatele společnosti, zapříčinili.

4. K těmto závěrům dospěl soud prvního stupně po té, co předně dovodil, že žalovaní, jakožto jednatele společnosti, již v návaznosti na obdržení výzvy k odstranění následků neoprávněných zásahu do osobnostních práv a odčinění nemajetkové újmy tím způsobené v roce 2015 měli s podáním žaloby, které bylo v této výzvě avizováno, počítat vzhledem k tomu, že hrozba podáním žaloby, nebude-li dobrovolně splněno to, co je předžalobní výzvou požadováno, je vlastním smyslem předžalobní výzvy. To, že k avizovanému podání žaloby skutečně dojde, pak bylo možné reálně očekávat tím spíše, že společnost prostřednictvím žalovaných jako jednatelů společnosti doručené předžalobní výzvě zcela nevyhověla. V dané věci měli žalovaní, jakožto jednatele společnosti, s ohledem na reálnou hrozbu podání žaloby proti společnosti zajistit společnosti adekvátní obranu v nadcházejícím soudním sporu. To ovšem neučinili, když plná moc udělená advokátce JUDr. [jméno] [příjmení] nebyla jmenované advokátce udělena pro zastupování společnosti v nadcházejícím soudním sporu. Takový závěr by platil o to víc v případě, pokud by skutečně žalovaní 1) a 2) dne 26.11.2015 na valné hromadě společnosti přijmuli rozhodnutí o

odvolání všech žalovaných z funkce jednatelů společnosti, aniž by současně došlo k povolání nových jednatelů společnosti. V takovém případě by si všichni žalovaní museli být vědomi toho, že společnost nebude mít žádnou osobu, která by mohla její práva v nadcházejícím soudním sporu bránit. V důsledku popsané pasivity žalovaných pak také bylo v řízení o žalobě [jméno] [příjmení] a spol. rozhodnuto rozsudkem pro uznání, neboť společnost na svou obranu v řízení zcela rezignovala. Konečně všichni žalovaní si museli být rovněž vědomi toho, že společnosti v důsledku výkonu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp.zn. 26C 30/2016 ze dne 7.12.2016, který nabyl právní moci dne 14.1.2017 a vykonatelnosti dne 18.1.2017, hrozí úpadek, když jím byl znám hospodářský stav společnosti neumožňující splnění peněžitých povinností, které byly společnosti pravomocným a vykonatelným rozsudkem uloženy, což bylo rovněž sděleno soudnímu exekutorovi, který byl vymáháním pohledávky za společnosti na základě pravomocného a vykonatelného rozsudku pověřen, avšak s jejím vymožením nebyl úspěšný.

5. Soud prvního stupně v odůvodnění rovněž nepřisvědčil námitce žalovaných a uznal podle § 128 o. z. následné převzetí účinků jednání spočívajícího v publikaci některých napadených článků na [webová adresa] před vznikem společnosti samotnou společností. Soud však také uvedl, že obecně je tato námitka žalovaných ve věci bez významu, neboť ohledně následků týkajících se zveřejnění článků společností na stránkách [webová adresa] bylo již soudem pravomocně rozhodnuto, a to rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp.zn. 26C 30/2016 ze dne 7.12.2016.

6. Ani námitku žalovaných o tom, že společnost nevykonávala podnikatelskou činnost, když negenerovala zisk, má soud prvního stupně za vyvrácenou zejména dopisem advokátky společnosti JUD. [jméno] [příjmení], která v něm obhajovala zákonnost výkonu podnikatelské činnosti společností a obsah jí publikovaných článků. Rovněž dodal, že pro závěr o výkonu podnikatelské činnosti není rozhodující, zda podnikatelská činnost společnosti byla výdělečná, či nikoliv. Nadto nulová výdělečnost společnosti se nepodává ani z výpisu z účtu společnosti, které byly k důkazu provedeny.

7. Ani námitce žalovaných o šikanózním a zaujatém postupu žalobce vůči žalovaným soud prvního stupně nepřisvědčil, neboť žalobce, který je ve vztahu k majetkové podstatě společnosti, na níž byl prohlášen konkurs, osobou s dispozičním oprávněním dle § 229 odst. 3 písm. c) insolvenčního zákona, postupuje ve vztahu k žalovaným v souzené věci v souladu se svými povinnostmi stanovenými § 36 odst. 1 insolvenčního zákona.

8. O náhradě nákladů řízení soud prvního stupně rozhodl podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „o.s.ř.“), a plně úspěšnému žalobci, který byl v řízení zastoupen advokátem, přiznal na náhradě nákladů řízení 37 026 Kč. Ta sestává z nákladů právního zastoupení, a to za devět úkonů právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění, o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen, „AT“), konkrétně 1x za přípravu a převzetí věci dle § 11 odst. 1 písm. a) AT a 4x za podání ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) AT a 4x za účast u jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) AT, po 3.100 Kč á jeden úkon podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 AT, tj. 27.900 Kč, a z paušální náhrady za těchto devět úkonů právní služby po 300 Kč á jeden úkon dle § 13 odst. 3 AT, tj. 2.700 Kč, a náhrady DPH ve výši 21%.

Odvolání žalovaných 1), 2) a 3)

9. Proti rozsudku soudu prvního stupně podali všichni žalovaní společné odvolání, ve kterém namítají, že soud prvního stupně (i) nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem nebo k jím označeným důkazům, ačkoliv k tomu nebyly splněny předpoklady podle § 118b nebo § 175 odst. 4 části první věty za středníkem, že (ii) řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, že (iii) dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, že (iv) dosud zjištěný skutkový stav neobstojí, neboť tu jsou další skutečnosti nebo jiné důkazy, které nebyly dosud uplatněny (§ 205a) a že (v) rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci, neboť se dostatečně nevypořádal s tvrzeními

žalovaných a s předloženými důkazy, danou věc posuzoval úzce a jednostranně v neprospěch žalovaných a v rozporu s aplikovatelnými právními předpisy a logickým uvažováním.

10. Předně namítají, že v rozhodné době nebyli jednatelem společnosti Story Publishing s.r.o. a v předchozím období postupovali při výkonu funkce jednatele společnosti s péčí řádného hospodáře a učinili vše potřebné a rozumně předpokladatelné. Soud tuto podstatnou skutečnost při svém rozhodování nezohlednil a napadeným rozsudkem nepřipustně rozšířil odpovědnost žalovaných coby bývalých jednatele společnosti a svévolně zaměnil jejich povinnosti (coby tehdejších jednatele) s povinnostmi společníků společnosti. Z rozsudku vyplývá, že soud nepřipustně rezignoval na rozlišování mezi postavením členů statutárního orgánu a mezi postavením společníků Společnosti, rozhodoval na základě analogie a pouhých domněnek a dohadů a neprokázaných tvrzení. Rozhodl tak o určení ručení, aniž by v rozsudku uvedl, jakou měrou měl každý ze žalovaných tvrzeným porušením povinnosti přispět k nedostatečné výši majetkové podstaty společnosti a k jejímu úpadku.

11. Jde-li o vytýkanou nesprávnost skutkových zjištění, ta se dle odvolatelů předně dotýká závěru soudu o provozování domény [webová adresa] a o zveřejnění článků na této doméně. Soud prvního stupně v odůvodnění uvedl, že zjistil, že mezi majiteli domény není uvedena společnost, avšak že po určitou dobu doménu provozoval žalovaný č. 2 a žalovaná č. 3. Použití příslovce „avšak“ soudem v tomto kontextu evokuje zdůraznění nějaké podstatné blíže neurčené skutečnosti, nicméně z obsahu tohoto konstatování není jasné, co má být cílem tohoto sdělení soudu a co má toto zjištění prokazovat či potvrzovat. Podstatné je přitom pouze to, že společnost doménu nikdy nevlastnila, nikdy k ní neměla žádná práva a nikdy po svém založení ani po zápisu do obchodního rejstříku žádné obdobné závazky nepřevzala. Není tudíž správný závěr soudu o tom, že společnost doménu provozovala a ani že články na ní zveřejnila. V odpovědi na předžalobní výzvu totiž společnost přislíbila, že zajistí odstranění článků, nikoli však, že zajistí odstranění článků z domény, kterou provozuje. Jak bylo společností opakovaně uváděno, společnost spadala do jedné mediální skupiny a byl tu záměr sdružit všechny tehdejší společnosti pod jeden brand, a to pod značkou společnosti. K realizaci záměru nakonec nedošlo. Skutečnost, že následně došlo k odstranění článků, není potvrzením o provozování domény společností, nýbrž prokázáním toho, že jednotlivá rozhodnutí byla činěna komplexně jménem celé mediální skupiny. Odpověď společnosti adresovaná věřitelům byla koncipována jako odpověď za celou mediální skupinu. Pokud by obdobnou výzvu obdržela jiná společnost z mediální skupiny, lze předpokládat, že odpověď by byla formulována v obdobném duchu.

12. Nesprávný je i dle odvolatelů překvapivý skutkový závěr soudu o hospodářské činnosti společnosti Story Publishing s.r.o., a to navzdory absenci jakéhokoli důkazu o tom. Společnost nikdy žádnou hospodářskou činnost nevykonávala. Neměla žádné zaměstnance, žádný hmotný či nehmotný majetek, nepřijímala žádná plnění, neměla uzavřeny žádné smlouvy s obchodními partnery, neposkytovala žádné služby. Ostatně její neaktivita se projevila i v jejím hospodářském výsledku. Z bankovního účtu je seznatelné, že neprodukovala žádný zisk, na jejím účtu nedocházelo k žádným transakcím. Přitom údajné provozování domény a publikování článků by se muselo zákonitě projevit v jejím účetnictví. Společnost měla být dle původního záměru subjektem zastřešujícím činnost celé mediální skupiny. O tomto záměru žalovaný č. 1 a žalovaná č. 2 hovořili v rozhovoru ze dne 13. října 2014, který byl zveřejněn na stránkách [webová adresa], na který žalobce poukazyval, tento záměr nicméně nebyl nikdy realizován a společnost žádnou činnost nevykonávala. Ostatně tomu odpovídá i skutečnost, že některé články byly zveřejněny na doméně v době, kdy společnost ještě neexistovala.

13. Ani skutkový závěr soudu ve věci konání valné hromady není správný. Na základě pouhých domněnek a dohadů soud v rozsudku dospěl ke zcela nečekanému a nesprávnému závěru, že valná hromada ze dne 26. listopadu 2015 měla být antedatována. K přijetí tohoto nedůvodného a v řízení neprokázaného závěru postačil soudu pouze (i) chronologický sled událostí, (ii) podpis plné moci dne 27. ledna 2017 žalovaným č. 1 a (iii) zjištění, že výmaz údajů z obchodního rejstříku nebyl

žalovanými zajištěn po konání valné hromady. Předně není pravdou, že žalovaný č. 1 podepsal plnou moc ze dne 27. ledna 2017 s vědomím, že je na dokumentu důvodně označen jako jednatel společnosti. Dokument byl vyhotoven právním zástupcem společností mediální skupiny, který vycházel z tehdejšího stavu obchodního rejstříku. Jde-li o založení zápisu z valné hromady do obchodního rejstříku, odvolatelé opoují, že zápis údajů v obchodním rejstříku má být za obchodní korporaci uveden do souladu jejím statutárním orgánem. Žalovaní nebyli po svém odvolání jednatelem společnosti a nebyli tak povinni zápis údajů v obchodním rejstříku zajistit. Až poté, co žalovaní zjistili v roce 2017, že údaje o společnosti v obchodním rejstříku nebyly uvedeny do souladu se skutečností, podali návrh jako osoby, které mají na věci právní zájem. Proto byl návrh podán až s časovým odstupem. K podání návrhu však nebyli žalovaní povinni, nýbrž oprávněni. Samotný skutkový závěr soudu prvního stupně o nekonání valné hromady dne 26. listopadu 2015 je pak i v přímém rozporu se závěrem totožného soudu v řízení o vyloučení žalovaných z funkce, a to v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. dubna 2019, č.j. 158Cm 3/2018-77. V něm stejný soud konstatoval, že nemá za prokázané, že by byla valná hromada ze dne 26. listopadu 2015 antedatována a nevyplývá to ani z faktu, že žalovaný č. 1 udělil za společnost plnou moc v době po svém odvolání z funkce jednatele ani z doručení výzvy k plnění ani z doručení zápisu z valné hromady v únoru 2017 do obchodního rejstříku. Současně soud dospěl v řízení o vyloučení žalovaných z funkce jednatelů k závěru, že žalovaní nebyli členy statutárních orgánů společnosti v době jejího úpadku.

14. Jde-li o nesprávné právní posouzení věci, odvolatelé předně vytýkají nalézacímu soudu, že nesprávně vyhodnotil a nepřihlédl k zaujatosti žalobce vůči žalovaným. Žalobce jako insolvenční správce má za úkol hospodařit s majetkovou podstatou společnosti a usilovat o její zachování. Namísto toho postupuje vůči žalovaným šikanózně a zahajuje vůči nim řízení, která mají za cíl přinést výhodu věřitelům a společnosti jako takové nemohou přinést nic pozitivního, neboť tato řízení jsou samostatnými řízeními, jejichž výsledkem nemůže být rozšíření majetkové podstaty. Postup žalobce nemá žádný pozitivní dopad pro společnost, naopak výhodný je pro věřitele společnosti, kteří nemuseli vynaložit žádné náklady na vedení sporu a pouze čekají na výsledek řízení.

15. Z hlediska právního pak soud prvního stupně nepřipustně zaměňuje práva a povinnosti společníka s právy a povinnostmi člena statutárního orgánu. Ač sám v rozsudku konstatuje, že žalovaní neodvolali sami sebe, ale že byli odvoláni valnou hromadou společnosti, a že je třeba rozlišovat mezi právy a povinnostmi náležejícími společníkům společnosti a právy a povinnostmi náležejícími jednatelům společnosti, následně přijal závěry, které jsou v přímém rozporu s tímto konstatováním. Soud totiž dospěl k závěru, že žalovaní zneužili valnou hromadu pro své odvolání z funkce, nezajistili nápravu zápisu v obchodním rejstříku po odvolání žalovaných z funkce a nezajistili společnosti obranu v soudním sporu. Tyto závěry však svědčí o nepochopení institutu okamžitého odvolání člena statutárního orgánu z funkce. Žalovaní byli jednatelem společnosti do 26. listopadu 2015, kdy byli s okamžitou účinností odvoláni z funkce. Žalovaní z funkce neodstoupili, nýbrž z ní byli odvoláni nejvyšším orgánem společnosti – valnou hromadou. Protože byli odvoláni s okamžitou účinností, nemohli ze své pozice bývalých jednatelů vystupovat jako statutární orgán, který by byl oprávněn společnost nadále zastupovat. Valná hromada přitom není povinna na valné hromadě, na které došlo k odvolání jednatele, jmenovat obratem nového jednatele. Lhůta k jeho zvolení je upravena v ust. § 198 ZOK a žalovaní poukazují na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. září 2018, sp.zn. 29Cdo 5605/2016, ze které plyne, že pokud na uvolněné místo není okamžitě (na tomtéž jednání valné hromady či tímž rozhodnutím jediného společníka v její působnosti) jmenován nový jednatel, nejde samo o sobě ani o porušení zákona a ani o porušení společenské smlouvy v části určující počet jednatelů.

16. Konečně dle odvolatelů neobstojí ani právní závěr soudu o naplnění i podmínky § 68 odst. 1 písm. b) ZOK jednáním společnosti v podobě odpovědi na předžalobní výzvu věřitelů. V tomto směru polemizují nad teoretickou či faktickou obeznameností soudu s obchodní činností,

obchodními pravidly a postupy, které se v praxi běžně používají, nicméně považují za důležité zdůraznit, že předžalobní výzva je naprosto běžným instrumentem, který je používán v rámci obchodní komunikace a při uplatňování nároků stran. Je natolik častým a užívaným prostředkem, že nelze vyloučit, že s ním přijde do styku za dobu své existence téměř každý podnikatelský subjekt. Pokud by byla předžalobní výzva nadána takovými účinky, které jsou jí soudem v rozsudku přisuzovány, tedy že by způsobila okamžikem doručení příslušným adresátům hrozící úpadek, dostala by se rázem do úpadku většina všech podnikajících (a pokud bychom tuto premisu aplikovali i na nepodnikatele, tak i nepodnikajících) osob. Žalovaní v okamžiku obdržení výzvy ani v okamžiku odeslání odpovědi na výzvu nemohli počítat s tím, že věřitelé na Společnost za několik měsíců podají žalobu. Společnost zmocnila k řešení dané věci již dne 20. října 2015 JUDr. [příjmení] a jejím prostřednictvím na výzvu odpověděla. Co se týče plné moci, ta nebyla vypovězena ani nijak ukončena. Plná moc byla udělena jako procesní plná moc, a to ve věci výzvy a ve věci nároků v této výzvě uplatňovaných. Odvoláním žalovaného č. 1 z funkce jednatele nedošlo ke zrušení plné moci. Proto zůstává otázkou, co mínil soud prvního stupně tím, že vytkl žalovaným, že nezajistili společnosti adekvátní obranu v nadcházejícím soudním sporu.

17. Odvolatelé uzavírají, že společnost nebyla v rozhodné době v úpadku a ani v hrozícím úpadku, neboť skutečnost, že korporace není hospodářsky činná, ještě automaticky neznamená, že se nachází v úpadku či nebo že se potýká s nepříznivou finanční situací. Žalovaní učinili vše potřebné a rozumně předpokladatelné, co mohli v dané situaci v posuzované době ze své pozice učinit. Žalovaní jednali v dobré víře, s nejlepším vědomím a svědomím. Na předžalobní výzvu bylo reagováno obratem a za pomoci osoby, kterou ve věci zmocnili. V dané době nemohli předpokládat, že i po odstranění rozporovaných článků bude na společnost podána za několik měsíců žaloba a že za více než dva roky bude rozhodnuto o úpadku společnosti. Žalovaní nemohli za společnost udělit zmocnění k zastoupení společnosti v soudním sporu, neboť ten v dané době ještě zahájen nebyl. Řízení neprobíhalo, neexistovala žaloba, nebyl vymezen ani předmět řízení. I kdyby – avšak pouze za teoretického předpokladu – měli žalovaní dopředu tušit, že za pět měsíců od doručení předžalobní výzvy a po odeslání odpovědi na tuto výzvu a po zajištění odstranění všech rozporovaných článků bude proti společnosti podána žaloba, nemohli učinit nic víc, než udělali, neboť byli dne 26. listopadu 2015 na valné hromadě odvolání z funkce s okamžitou účinností.

18. Závěrem pak odvolatelé soudu prvního stupně vytýkají, že nikterak neobjasnil, proč rozhodl o určení ručení žalovaných za závazky společnosti tak, že žalovaní ručí společně a nerozdílně. Neodůvodnil, jak k tomuto závěru o rozsahu ručení žalovaných dospěl a o jaké důkazy ho opřel.

19. S ohledem na učiněné výtky vůči napadeném rozsudku navrhuje odvolacímu soudu, aby ho změnil, nebo zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Vyjádření žalobce k odvolání žalovaných

20. Žalobce, neguje všechny závěry přednesené v odvolání, považuje napadený rozsudek za věcně správný a navrhuje jeho potvrzení. Protože dle jeho názoru odvolání neobsahuje nic nového, neobsahuje žádná nová relevantní tvrzení a ani důkazy, které by již nebyly předneseny před soudem prvního stupně a které by mohly jakkoli zpochybnit jednoznačně prokázaný skutkový stav, na němž stojí napadený rozsudek, konfrontuje argumentaci odvolatelů se závěry pravomocného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. dubna 2019, č.j. 158Cm 3/2018-77, a usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. ledna 2021, č.j. 14Cmo 327/2019–175, který jako soud odvolací správnost závěrů uvedených v usnesení MS v Praze potvrdil, kde bylo rozhodováno o vyloučení žalovaných, jakožto bývalých jednatelů společnosti, po dobu tří let od právní moci rozhodnutí z výkonu členů statutárního orgánu jakékoli obchodní korporace a zákazu být osobou v obdobném postavení podle § 63 a § 64 ZOK. I v rámci řízení o vyloučení žalovaných z výkonu člena statutárního orgánu žalovaní použili stejnou obranu, jako v projednávané věci, a i tam byla shledána nedůvodnou.

Posouzení věci odvolacím soudem

21. Vrchní soud v Praze po zjištění, že odvolání žalovaných jsou přípustná a byla podána oprávněnými osobami a včas, přezkoumal z podnětu podaných odvolání napadený rozsudek, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání nejsou opodstatněná.

22. Jelikož odvolací důvody dle bodu 9, podbody (i) a (ii) žalovaní nikterak věcně neodůvodnili a soud prvního stupně žádný návrh odvolatelů na doplnění tvrzení či označení dalších důkazů s odkazem na účinky koncentrace řízení ani neodmítl, zabýval se odvolací soud v rozsahu podaného odvolání pouze přezkumem napadených skutkových zjištění soudu prvního stupně v kontextu soudem prvního stupně provedeného a odvolacím soudem doplněného dokazování a rovněž také správností právního posouzení věci.

23. Jde-li o přezkum skutkových závěrů soudu prvního stupně, nutno připomenout, že odvolacímu soudu nepřísluší prosazovat vlastní náhled na závěr o skutkovém stavu věci, na němž je postaveno rozhodnutí soudu prvního stupně. Úkolem odvolacího soudu je (pouze) posoudit, zda skutkové závěry soudu prvního stupně v kontextu podaných námitek odvolatele obstojí, či nikoliv. A v tomto ohledu není na místě přisvědčit odvolatelům, že na podkladě učiněných zjištění skutkový závěr soudu prvního stupně o antedataci rozhodnutí valné hromady společnosti Story Publishing s.r.o. ze dne [datum] neobstojí.

24. Odvolatelé k tomu namítají, že soud předmětný závěr učinil pouze základě pouhých domněnek a dohadů. Jednak odvolatelé zjevně přehlíží, že byla-li žalobcem zpochybněna pravdivost jimi předložené soukromé listiny - zápis z konání valné hromady dne 26. 11. 2015, bylo podle § 565 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. z.), jejich povinností prokázat opak. Pakliže se tímto směrem důkazně nikterak sami nesnažili a pakliže soud prvního stupně na podkladě provedeného dokazování učinil závěr opačný, vytýkat mu cokoliv tímto směrem nelze, když ani jeho poučovací povinnost podle § 118a o.s.ř. za této situace nevznikla. A jednak obsah výtky odvolatelů neodpovídá závěrům soudu prvního stupně, který předmětnou listinu zasadil do kontextu rozhodujících událostí v době od roku 2015, kdy listina měla vzniknout, do roku 2017, kdy listina byla předložena rejstříkovému soudu, a v kontextu s ostatními provedenými důkazy a v souladu s § 132 o.s.ř. dospěl k logickému závěru, který se v projednávané věci nabízel. Jsou-li odvolatelé současně jedinými společníky Story Publishing s.r.o., nemůže obstat jejich vysvětlení, že až v roce 2017 náhodou zjistili, že jsou nadále zapsáni jako jednatelé v obchodním rejstříku a proto rejstříkovému soudu zaslali dva roky starý zápis z jednání valné hromady. Pokud sebe odvolali a nikoho jiného na svá místa jednatelů nejmenovali a pokud sami návrh na výmaz z funkce jednatelů podle § 11 odst. 3 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů, nepodali, jejich překvapení nad stavem zápisu v obchodním rejstříku nemohlo být racionální. Stejně tak postup žalovaného 1), který udělil v roce 2017 plnou moc advokátovi jako jednatel Story Publishing s.r.o. nebyl omylem minimálně potud, že bez toho by rejstříkový soud návrh na změnu zápisu sídla nepřijal a sídlo v době zcela reálně hrozící exekuce nezměnil.

25. Odvolací soudu k návrhu obou stran doplnil dokazování o důkazy vzniklé po rozhodnutí soudu prvního stupně, a to usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3.4.2019, č.j. 158Cm 3/2018-93, a usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22.2.2022, č.j. 27Cdo 2288/2021-238, a v kontextu soudem prvního stupně opomenutého důkazu - usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3.4.2019, č.j. 158Cm 3/2018-93, (dále také jen, „rozhodnutí o vyloučení“), zjistil následující.

26. K návrhu JUDr. [jméno] [příjmení] jako insolvenčního správce Story Publishing s.r.o. a za účasti [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a přihlášených věřitelů do konkursního řízení Story Publishing s.r.o. bylo dne 12.3.2021 pravomocně rozhodnuto v meritu o zákazu [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jako bývalých jednatelů Story Publishing s.r.o. po dobu 3 let od právní moci rozhodnutí vykonávat funkci člena statutárního orgánu jakékoliv obchodní korporace nebo osoby v obdobném postavení. Současně byla každému z nich umožněna

jedna výjimka z tohoto zákazu ve vztahu ke společenství vlastníků jednotek a nadací. Z rozhodnutí o vyloučení se dále podává, že soudy obou stupňů po skutkové stránce učinily obdobná rozhodná zjištění jako soud prvního stupně v projednávané věci, pouze s výjimkou závěru o antedatování usnesení valné hromady Story Publishing s.r.o. ze dne 26.11.2015, na které mělo dojít k rozhodnutí o utlumení činnosti společnosti a odvolání [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] z funkcí jednatelů společnosti. Tamní soudy totiž uzavřely, že závěr o antedatování usnesení, nevyplyvá ani z toho, že dlužníkovi byla [datum] doručena výzva k plnění dle rozsudku sp.zn. 26C 30/2016, ani z toho, že následně dne [datum] byl rejstříkovému soudu doručen zápis z jednání valné hromady společnosti z 26. 11. 2015“. Nejvyšší soud pak dovolání účastníků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] jako nedůvodné odmítl a vázán skutkovými závěry odvolacího soudu po právní stránce zcela přitakal rozhodnutí soudu odvolacího.

27. Ve světle takto doplněného skutkového stavu věci je přesto třeba uzavřít, že skutkový závěr o konání valné hromady valné hromady Story Publishing s.r.o. dne 26.11.2015 by byl v projednávané věci neudržitelný a je zcela na místě přitakat v tomto směru opačnému závěru učiněnému soudem prvního stupně. Oproti rozhodnutím o vyloučení je odvolací soud stejně jako soud prvního stupně názoru, že ve smyslu § 132 o.s.ř. je třeba posoudit provedené důkazy nejen jednotlivě, tak jak to učinily soudy v rozhodnutích o vyloučení, ale také v jejich vzájemné souvislosti a přihlédnout k časovému sledu rozhodujících skutečností. Učinění takového závěru není na překážku ani § 13

28. Tomuto závěru není na překážku ani odvolateli namítaná skutečnost, že soudy v jiné věci na podkladě takřka stejných skutkových zjištění učinily v této otázce závěr opačný. Jak již totiž dovodil Nejvyšší soud ČR v usnesení ze dne 1.12.2016, sp.zn. 28Cdo 2807/2016,, (S) ohledem na princip právní jistoty sice lze souhlasit, že ten, kdo se domáhá právní ochrany, může zpravidla důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný již rozhodnutý shodující se s ním v podstatných znacích (srov. § 13 ve spojení s § 3030 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku), ovšem vzhledem ke shora popsané nutnosti řádně zjistit skutkový stav v konkrétním sporu nemůže žalobkyní akcentované důvodné očekávání účastníka vzniknout v případě, vyvíjel-li by se průběh řízení, ač odvíjející se od podobného faktického stavu (poměřováno ve vztahu k dříve rozhodovanému sporu týchž účastníků), odlišně či měl-li by soud na základě volného hodnocení důkazů za prokázaný jiný skutkový stav. Za takové situace by totiž mohlo být jen stěží na věc nahlíženo jako na kauzu, jež se s jinou shoduje v podstatných znacích, a je proto nutné ji rozhodnout obdobně. Opačný náhled by ve svém důsledku popíral podstatu zákonné úpravy civilního řízení a dostával by se do přímé kontradikce s pokynem vyjádřeným v § 153 o.s.ř.“.

29. Jde-li o přezkum právních závěrů soudu prvního stupně je s ohledem i na výtky odvolatelů v prvé řadě na místě - bylo-li insolvenční řízení Story Publishing s.r.o. zahájeno dne 26.7.2017 - v souladu s čl. II bod 7. zákona č. 33/2020 Sb. odkázat na § 68 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění zákonů č. 458/2016 Sb. a č. 163/2020 Sb., tedy ve znění účinném do 31.12.2020 (dále také jen, z. o. k.“), dle kterého platilo, že,, (S) oud může na návrh insolvenčního správce nebo věřitele obchodní korporace rozhodnout, že člen nebo bývalý člen jejího statutárního orgánu ručí za splnění jejích povinností, jestliže

a) bylo rozhodnuto, že obchodní korporace je v úpadku, a

b) člen nebo bývalý člen statutárního orgánu obchodní korporace věděli nebo měli a mohli vědět, že je obchodní korporace v hrozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinili za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné.“.

30. V rozsudku ze dne 26.2.2020, sp.zn. Nejvyšší soud ČR vyložil, že,, (S) myslím,, sankčního“ ručení podle § 68 z. o. k. je kompenzovat zhoršenou dobytnost pohledávek věřitelů obchodní korporace, která je způsobena tím, že obchodní korporace je v úpadku a člen (nebo bývalý člen) statutárního orgánu nejednal s péčí řádného hospodáře, neboť neučinil vše potřebné a rozumně předpokladatelné, aby úpadek obchodní korporace odvrátil (ačkoli věděl, že korporaci úpadek hrozí anebo o tom vědět mohl a měl).“.

31. Pakliže jde o první předpoklad pro konstitutivní vznik ručení člena/bývalého člena statutárního orgánu kapitálové společnosti, o tom, že na majetek Story Publishing s.r.o. byl prohlášen 27.11.2017 konkurs, ani sporu mezi účastníky nebylo. Odvolatele svou argumentací zpochybňují předpoklad druhý, tedy, že,, jako jednatele Story Publishing s.r.o. věděli nebo měli a mohli vědět, že je korporace v hrozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinili za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné.“.

32. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, platí, že,, (D) lužník je v úpadku, jestliže má

a) více věřitelů a

b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a

c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen "platební neschopnost").

33. Podle § 3 odst. 2 insolvenčního zákona,, (S) e má za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže

a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo

b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo

c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo

d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

34. Byť není zcela zřejmé, kam v projednávané věci odvolatelé směřují s námitkou, že Story Publishing s.r.o. nikdy žádnou podnikatelskou činnost nevykonávala, je i z toho patrné, že v době, kdy společnost obdržela předžalobní výzvu [jméno] [příjmení] a spol. požadující také odčinění nemajetkové újmy způsobené zveřejněním na cti utrhačných článků zaplacením celkové částky 3 mil Kč, museli být žalovaní, jako jednatele společnosti, srozuměni s tím, že společnost nemá prostředky a negeneruje žádný zisk, aby jakkoliv vysokou částku jim případně zaplatila. Tedy že hrozba úpadku je reálná, neboť měli a mohli vědět, že v případě byť částečného úspěchu [jméno] [příjmení] a spol. by mohla mít společnost,, peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti“.

35. Jde-li pak o (tehdy) domnělé pohledávky [jméno] [příjmení] a spol., obrana odvolatelů neobstojí. Z pohledu odpovědnosti Story Publishing s.r.o. je nerozhodné, zda doména [webová adresa], na které byly články o rodině [jméno] [příjmení] zveřejněny, byla ve vlastnictví či jen provozována touto společností, nebo jakoukoliv jinou osobou. Přehlédnout nelze ani to, že majiteli domény byly střídavě právě dva ze žalovaných, nikdo jiný. Podstatné je však pouze to, kým byly tyto články zveřejněny, a o tom, že to byla Story Publishing s.r.o., pochyb není. Jak zjistil soud prvního stupně, ještě 10 dnů před vznikem této společnosti se žalovaní 1) a 2) veřejně hlásili k jejímu založení a k vydávání online titulu – magazínu [webová adresa] pod její hlavičkou. Ani v okamžiku, kdy společnost obdržela předžalobní výzvu, námitky tímto směrem nikdo nevznášel a obrana se soustředila jen na zpochybnění neoprávněností zásahu do osobnostních práv obsahem článků dotčených osob. Stejně tak ani zpochybnění,, převzetí účinků“ jednání žalovaných pro společnost Story Publishing s.r.o., jde-li o zveřejnění některých napadených článků v době před jejím vznikem, není na místě, pakliže tyto články byly i po vzniku společnosti ponechány a byly nadále vůči veřejnosti zveřejňovány v rámci magazínu [webová adresa], ke kterému se společnost ještě tehdy hlásila.

36. Zbývá tak posoudit, zda odvolatelé jako jednatele v souladu s péčí řádného hospodáře učinili za účelem odvrácení hrozícího úpadku vše potřebné a rozumně předpokladatelné.

37. V usnesení ze dne 14.10.2021, sp.zn. 27Cdo 594/2021, Nejvyšší soud ČR ve vztahu k dílčímu závěru § 68 odst. 1 z. o. k. ohledně porušení péče řádného hospodáře shrnul, že z jeho ustálené judikatury se mimo jiné podává:

i),, (Č) len statutárního orgánu kapitálové společnosti odpovídá za řádný (v souladu s požadavkem péče řádného hospodáře jsou) výkon funkce, nikoliv za výsledek své činnosti. Jedná-li s péčí řádného hospodáře, není povinen hradit společnosti škodu, byť by v důsledku takového jednání vznikla;

ii) *Pro posouzení, zda rozhodnutí, která člen statutárního orgánu kapitálové společnosti přijal při výkonu své funkce, byla učiněna v souladu s požadavkem péče řádného hospodáře, není významné, k jakým následkům taková rozhodnutí vedla (jakkoli by byly pro společnost negativní). I kdyby se očekávaný výsledek činnosti člena statutárního orgánu nedostavil, nebylo by z toho možné vyvozovat, že postupoval protiprávně. Teprve je-li zjištěno, že nevynaložil úsilí odpovídající hlediskům péče řádného hospodáře, lze zvažovat, zda je povinen společnosti nabrzdit újmu vzniklou v důsledku takového jednání;*

iii) *[příjmení] dostal požadavku péče řádného hospodáře, je člen statutárního orgánu kapitálové společnosti povinen jednat při výkonu své funkce (mimo jiné) s potřebnými znalostmi, a tedy i informovaně, tj. při konkrétním rozhodování využít rozumně dostupné (skutkové i právní) informační zdroje a na jejich základě pečlivě zvážit možné výhody i nevýhody (rozpoznatelná rizika) existujících variant podnikatelského rozhodnutí. Splnění této povinnosti je ovšem nezbytné posuzovat z pohledu ex ante, tj. prizmatem skutečností, které dotčenému členu statutárního orgánu byly či při vynaložení příslušné péče (při využití dostupných informačních zdrojů) mohly a měly být známy v okamžiku, v němž dotčená podnikatelská rozhodnutí učinil. Rozhodnutí člena statutárního orgánu nelze posuzovat podle skutečností, které se udály či vyšly najevo teprve ex post, tj. poté, kdy bylo přezkoumávané podnikatelské rozhodnutí učiněno;*

iv) *Součástí péče řádného hospodáře je i povinnost nezbytné loajality, tj. povinnost člena statutárního orgánu kapitálové společnosti dát při rozhodování přednost zájmům společnosti před zájmy svými či zájmy třetích osob, včetně zájmů společníka, který jej do funkce vahou svých hlasů prosadil;*

v) Při posuzování, zda určité jednání člena statutárního orgánu kapitálové společnosti bylo v souladu s požadavkem péče řádného hospodáře, musí soud (mimo jiné) přihlídnout ke všem okolnostem projednávané věci; zpravidla nelze učinit paušální závěr, podle něhož by určité jednání bylo vždy (per se) v rozporu s péčí řádného hospodáře.“.

38. Zpochybňovat pak v tomto směru závěry soudu prvního stupně je pro odvolatele o to složitější, neboť neudělali vlastně vůbec nic. Samotný krok udělení plné moci advokátce v reakci na obdržení předžalobní výzvy je krokem jistě podstatným, nemá-li nikdo z odvolatelů adekvátní právnické vzdělání, nikoliv však hospodářsky pro společnost jakkoliv významným. Ba naopak, neměla-li zřejmě společnost prostředky ani na úhradu jejích právních služeb. Bylo by lze očekávat, že za této situace se odvolatelé minimálně budou aktivně podílet na zpochybnění domnělých pohledávek [jméno] [příjmení] a spol., anebo alespoň zajistí společnosti příjem, z něhož by mohly být případné soudem uznané dluhy, byť jen zčásti, uhrazeny. Odvolatelé, jak správně poukázal soud prvního stupně, však neudělali vůbec nic, nereagovali za společnost na výzvu soudu k vyjádření se k žalobě, což vedlo k vydání rozsudku pro uznání a znemožnění jediné šance společnosti zvrátit, či alespoň se pokusit snížit výši požadovaných pohledávek [jméno] [příjmení] a spol. Následující události jsou pak již jen následkem nečinnosti společnosti, potažmo odvolatelů v rozhodné době, tj. v době, kdy jí byla doručena předžalobní výzva a kdy se tak poprvé dozvěděla, že jsou vůči ní vznášeny peněžité pohledávky.

39. Není přitom vůbec podstatné, jak je uvedeno v bodě 38, zda by aktivní obrana Story Publishing s.r.o. v soudním řízení o ochraně pověsti byla zcela, či alespoň zčásti úspěšná, a dosažený tak výsledek ve sporu odlišný od toho, který ve skutečnosti nastal, a že společnost by stejně neměla prostředky na úhradu dluhu vůči [jméno] [příjmení] a spol., jak odvolatelé namítají. Jejich odpovědnost jako jednatelů společnosti zde není za výsledek výkonu funkce, nýbrž za řádný výkon

funkce jako takové, tedy za to, že neučinili v zájmu společnosti s ohledem na nastalou situaci hrozící úpadkem v zásadě nic.

40. V tomto kontextu se pak musí i snaha odvolatelů prosadit odlišnou skutkovou verzi ohledně konání valné hromady Story Publishing s.r.o. dne 26.11.2015 mít kýženým výsledkem. Z hlediska výkonu funkce jednatelů a posouzení jeho kvality by bylo zjevně nerozhodné, zda by byli k 25. 11. 2015, tedy měsíc po obdržení předžalobní výzvy odvolání z funkce jednatelů. Byť odvolatelé kladou silný akcent na odlišení funkce jednatele od funkce společníka, jako jiného orgánu korporace, s čímž nemá ani odvolací soud žádný důvod nesouhlasit, nelze v projednávané věci přehlédnout, že odvolatelé byli v rozhodné době nejen jednatelem, ale také společníky a tvorbu a projev jejich vůle nelze ani z pohledu souběhu vykonávaných funkcí zcela oddělit. Jak již poukázaly soudy v rozhodnutích o vyloučení, potom právě rozhodnutí odvolat, resp. býti odvolán bez náhrady je rozhodnutím, které za stávající situace bylo nejen v přímém rozporu se zájmy společnosti Story Publishing s.r.o., ale současně pouze a jediné v zájmu odvolatelů samotných. Jejich obrana ohledně rozšiřování dosahu § 68 z. o. k. i na společníky tak obstát nemůže.

41. Konečně ani zpochybňování důvodů žalobce jako insolvenčního správce pro podání žaloby v projednávané věci, odůvodněné smyslem insolvenčního řízení a rolí insolvenčního správce, per se neobstojí, pakliže aktivní věcnou legitimaci svěřil insolvenčnímu správci explicitně sám zákonodárce v § 68 z. o. k., jehož racionalitu rozhodování nelze úspěšně zvrátit ani smysluplně odůvodněnými výklady doktríny.

Rozhodnutí odvolacího soudu

42. Protože odvolací soud shledává odvoláním napadené rozhodnutí, bylo-li jím žalobě vyhověno a založena odpovědnost žalovaných za závazky společnosti Story Publishing s.r.o., věcně správným a odvolací námitky neopodstatněnými, podle § 219 o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně potvrdil, včetně správného výroku o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně.

43. Formální výhradou je však postižen žalobě vyhovující výrok potud, že v něm nejsou, oproti odůvodnění, vymezeny dluhy Story Publishing s.r.o., ve vztahu k nimž je rozhodnutím soudu ručení žalovaných zakládáno. Nejen z odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale i důvodů žaloby a tolik zpochybňovaného postavení žalobce jako insolvenčního správce Story Publishing s.r.o. je zcela zjevné, že dluhy, o které v řízení šlo, byly dluhy (všech) věřitelů přihlášených do insolvenčního řízení Story Publishing s.r.o., tedy kromě pohledávek [jméno] [příjmení], MUDr. [jméno] [příjmení], nezl. [jméno] [příjmení] a nezl. [jméno] [příjmení], také pohledávka soudem pověřeného soudního exekutora JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] Odvolací soud proto zopakoval důkazy provedené již soudem prvního stupně, a to konkrétně pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. prosince 2016, sp.zn. 26C 30/2016, pravomocný příkaz k úhradě nákladů exekuce soudního exekutora JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] ze dne 18.4.2017, č.j. 067 EX 8193/17-31, a výpis z insolvenčního rejstříku ohledně Story Publishing s.r.o, oddíl týkající se přihlášených pohledávek, aby zjistil z hlediska konkrétní výše dluhů, že společnost má vůči každému z věřitelů [jméno] [příjmení], MUDr. [jméno] [příjmení], nezl. [jméno] [příjmení] a nezl. [jméno] [příjmení] dluh ve výši 750.000 Kč a společně pak mají ještě solidární pohledávku z náhrady nákladů řízení o ochraně osobnosti ve výši 54.732,40 Kč a solidární pohledávku z náhrady nákladů oprávněného v exekuci ve výši 79.327,60 Kč Soudní exekutor JUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] je pak oprávněn z pohledávky z náhrady nákladů exekuce ve výši 9.982,50 Kč. Takto vymezené dluhy pak odvolací soud zanesl i do výroku potvrzovaného rozsudku, aby tím zejména najisto upravil postavení žalovaných a vyloučil tím případně pochybnosti o rozsahu jejich ručení za dluhy společnosti Story Publishing s.r.o.

Náhrada nákladů odvolacího řízení

44. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 za použití § 224 odst. 1 o.s.ř., neboť žalobce má v odvolacím řízení plný úspěch, a proto mu náleží náhrada nákladů účelně vynaložených na bránění práva v odvolacím řízení. Přiznaná částka v celkové výši 8 228 Kč pak sestává z odměny za dva úkony právní služby (sepis vyjádření k odvolání a účast na jednání před odvolacím soudem dne 23. března 2022) po 3.100 Kč dle § 7 bod 6., § 9 odst. 4 písm. c) a § 11 odst. 1 písm. g) a k) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen, „AT“), z paušální náhrady hotových výdajů advokáta za stejné dva úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT a z náhrady 21% daně z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z náhrady hotových výdajů a odměny povinen odvést ve výši 1.428 Kč. O povinnosti zaplatit přiznanou náhradu k rukám zástupce žalobce bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o.s.ř. a lhůta k plnění byla určena dle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Dovolání proti tomuto rozsudku lze podat za podmínek § 237 o.s.ř. do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat jeho splnění v exekučním řízení.

Praha 23. března 2022

JUDr. Roman Horáček Ph.D.
předseda senátu